

أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَقُولَ قَوْلًا لَا هُوَ مِنْ طَاعَتِكَ أَوْ يَكُونَ
 سِوَى وَجْهِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ يَكُونَ غَيْرِي
 أَسْعَدَ بِمَا اتَّيَّبْتَنِي مِنِّي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
 شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّ السُّلْطَانِ وَمِنْ لَهْرٍ مَا تَجْرِي بِهِ
 الْأَقْدَامُ وَأَسْأَلُكَ عَمَلًا بَارِعًا وَعَيْشًا قَانِئًا وَرِزْقًا
 دَائِمًا اللَّهُمَّ كَتَبْتَ الْأَنْفَاءَ وَأَهْلَيْتَ عَلَى السَّرَائِرِ
 وَحَلَّتْ بَيْنَ الْقُلُوبِ وَالْقُلُوبِ إِلَيْكَ مُصْغِبَةٌ
 وَالسُّرْعُ عِنْدَكَ عَلَى نِيَّةٍ وَلا تَمَأْمُرُكَ وَلا تَدَارِيكَ
 الشَّيْءَ أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِرُحْمَتِكَ أَنْ تُدْخِلَ خِلَ طَاعَتِكَ فِي كُلِّ عَضْوٍ مِنِّي
 كَأَعْمَلٍ بِهَا أَمْ لَا تُخْرِجُهَا مِنِّي أَبَدًا اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ
 أَنْ تُخْرِجَ كُلَّ عَضْوٍ مِنِّي مِنْ كُلِّ أَعْضَانِي بِرُحْمَتِكَ
 لِأَنْتَ تَهَيَّأُ عَنْهَا أَمْ لَا يَقِيدُهَا لَكَ أَبَدًا اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفْوٌ
 تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي اللَّهُمَّ كُنْتُ وَلا شَيْءَ قَبْلَكَ
 بِمَحْسُوسٍ وَيَكُونُ أَخِيرًا وَأَنْتَ الْحَيُّ تَسَامُ الْعَيُونَ وَتَعُورُ
 النُّجُومَ وَلا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ صَبَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرَسِ غَيْبٍ وَهَبِيِّ وَاجْعَلْ لِي مِنْ كُلِّ أَمْرٍ

يَهْمِي فَرَجًا وَفَرَجًا وَتَلَيْتَ رَجَاكَ فِي قَلْبِي لِتَصَدِّقَ
بِهِ عَن رَجَاءِ الْخُلُقَاتِ وَرَجَاءِ مَنْ سِوَاكَ وَحَتَّى كَأَيُّونَ
تَقْبَلِي لِأَبِكَ اللَّهُمَّ لَا تُرُدَّنِي فِي عَمْرَةٍ سَاهِيَةٍ وَلَا تُقَدِّرْ
وَلَا تُكَلِّبْنِي مِنَ الْغَافِلِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُضِلَّ
عِبَادَكَ وَأَسْتَرِيحَ لِجَابَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ذُو بَأْسٍ فَخَصِّمْ
كِتَابَكَ وَأَحَاطِ بِهَا عِلْمَكَ وَكَلِّفْ بِهَا خَيْرَكَ وَأَنَا
الْمَخَاطِبُ الْمُدْنِبُ وَأَنْتَ الرَّبُّ الْغَفُورُ الْحَسِينُ وَتَجِبُ
لِيكَ فِي التَّوْبَةِ وَالْإِنَابَةِ وَأَسْتَقْبِلُكَ بِمَا سَلَفَ مِنِّي فَاعْفُ عَنِّي
وَاعْفُ عَنِّي مَا سَلَفَ مِن ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
اللَّهُمَّ أَنْتَ أَوْلَى بِرَحْمَتِي مِنْ كُلِّ أَحَدٍ فَارْحَمْنِي وَكَلِّمْ
عَلَيْكَ اللَّهُمَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَنْ لَا يُرْحَمُنِي اللَّهُمَّ وَلَا جَعَلَ
مَا سَتَرْتَ عَلَيَّ مِنْ أَعْمَالِ لِعُيُوبِ مَكْرَمَتِكَ وَأَسْتَدْرَأُ جَاءَ
لِي تَأْخُذَنِي بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَتَقْضَعَنِي بِذَلِكَ عَلَى سُرُوسِ
الْخَلَائِقِ وَاعْفُ عَنِّي فِي الدَّارَيْنِ كُلِّهَا يَا رَبِّ فَإِنَّكَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتَكَ
فَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَهْلٌ أَنْ تَبْلُغَنِي وَتَسْعَنِي لِأَنَّهَا وَسِعَتْ
كُلَّ شَيْءٍ وَأَنَا شَيْءٌ فَلْتَسْعِنِي رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ وَلَنْ كُنْتُ حَصَصْتَ بِذَلِكَ عِبَادًا طَاعُواكَ
 فِيمَا أَمَرْتَهُمْ بِهِ وَعَمَلُوا لَكَ فِيمَا خَلَقْتَهُمْ لَهُ وَأَنَّهُمْ كُنْ بِنَاوَا
 ذَلِكَ أَلَا بِكَ وَكَمْ يُوَفِّقُهُمْ لَهُ إِلَّا أَنْتَ كَأَنْتَ رَحِمْتُكَ
 لَهُمْ قَبْلَ طَاعَتِهِمْ لَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ حَصِّنْ
 يَا سَيِّدِي وَيَا مَوْلَايَ وَيَا إِلَهِي وَيَا كَفِي وَيَا حِزْبِي
 وَيَا ذُخْرِي وَيَا قُوَّتِي وَيَا جَابِرِي وَيَا خَالِقِي وَيَا رَازِقِي
 بِمَا حَصَصْتَهُمْ بِهِ وَوَفَّقْتَنِي لِمَا وَفَّقْتَهُمْ لَهُ وَأَرْحَمِي
 كَمَا رَحِمْتَهُمْ رَحْمَةً لَامَةً تَامَةً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَعْطِلُهُ التَّكَلُّفُ
 يَا مَنْ لَا يُرِيْمُهُ الْحَاكُمُ الْمَلِيْعَانِ أَذِقْنِي بَرْدَ عَفْوِكَ
 وَحَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا
 ثَبَّتَ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عَدَّتْ فِيهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلنِّعَمِ الَّتِي
 أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ فَتَقَوَّيْتُ بِهَا عَلَى مَعْصِيَتِكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ
 لِكُلِّ أَمْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجَهْتُكَ فَخَالَطَنِي فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ
 وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا وَعَدْتُكَ مِنْ نَفْسِي ثُمَّ أَخْلَقْتَنِي
 وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا دَعَانِي إِلَيْهِ أَلْهَوِي مِنْ قَبُولِ الْخِيَصِ
 فِيمَا آتَيْتَهُ مَا هُوَ عِنْدَكَ حَرَامٌ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلذُّنُوبِ

الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا غَيْرُكَ وَلَا يَسْمَعُهَا إِلَّا حَلِيمُكَ وَ
 عَفْوُكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ يَمِينٍ حَنَنْتَ فِيهَا عِنْدَكَ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا مَنْ عَرَفَنِي نَفْسًا لَا تَسْغَدُ
 بِغَيْرِكَ وَلَا تَكْنِي إِلَى سِوَاكَ وَأَغْنِي بَيْتَكَ عَنْ كُلِّ
 مَخَاوِقٍ غَيْرِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ تَرَوْزِ بَسْتٍ وَلَهُمْ بِرَأْسِ

جميع کار با خوب است و فرزندے کہ درین روز متولد شود حلیم با
 و ہر کہ بایر شود زود صحت یابد و در این روز وصیت نامہ نہ نویسند و
 بروایت دیگر بر آئے ہمہ کار با خوب است مگر کاتبان کہ با بیرون
 کارے نشوند خصوصاً سفر کردن و گم شدہ و گرنیخہ زود بدست آید
 و شائستہ است رفتن بنظر پادشاهان و بیدین برادران و دوستان
 رفتن و موافق نجوم این روز تحت الشعاع است و از پر اے اکثر
 کار با بد است خصوصاً تزویج کردن و بروایت سلمان فارسی
 خوابے کہ درین روز ویدہ شود انرش ہمین روز ظاہر شود و نام این
 روز زواہل نفس اسفند است و بروایت سلمان فارسی روز
 روز ما را اسفند است و ما را اسفند نام نوشتہ است و کل علیہا
 و عقلہا و گوشہا و چشمہا و عاے این روز الحمد لله سرای

روز تریست و بیست و نهم

الْعَالَمِينَ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَالْبِسْمِ الْعَافِيَةِ حَتَّى تُهَيِّئَ لِي الْمَعِيَةَ وَانْتِخِبْ لِي
 بِالْمَغْفِرَةِ حَتَّى لَا تُضَرِّيَنَّ مَعْرَةَ الذُّنُوبِ وَالْفِتْنَى تَوَائِبِ
 الدُّنْيَا وَهُمُومِ الْآخِرَةِ حَتَّى تَدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
 إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَعْلَمُ سِرِّي وَ
 عَلَانِيَتِي فَأَقْبَلْ مَعْدِرَتِي وَتَعْلَمْ حَاجَتِي فَأَعْطِنِي
 مَسْئَلَتِي وَتَعْلَمْ مَا فِي نَفْسِي فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي اللَّهُمَّ
 أَنْتَ أَنْتَ وَأَنَا أَنَا تَعْلَمُ حَوَائِجِي وَذُنُوبِي فَأَقْضِ لِي
 جَمِيعَ حَوَائِجِي وَاغْفِرْ لِي جَمِيعَ ذُنُوبِي اللَّهُمَّ أَنْتَ
 الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْجُوبُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ
 الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ وَأَنْتَ
 الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ
 الْبَاقِي وَأَنَا الْفَاقِي وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ
 وَأَنَا الْمُذْنِبُ وَأَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَالِمُ وَأَنَا الْجَاهِلُ
 عَصِيَّتُكَ يَجْهَلِي وَأَزَلَّتْكَ الذُّنُوبُ لِفَسَادِ عَقْلِي وَاهْتِنَا
 الدُّنْيَا لِسُوءِ عَمَلِي وَسَهْوَتِكَ عَنْ ذِكْرِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

سنن أبي
 يعقوب
 بن
 عمار

وَأَنْتَ أَرْحَمُ لِي مِنْ نَفْسِي وَالظُّرَى مِنْهَا فَأَغْفِرْ وَأَرْحَمِ
 وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ اللَّهُمَّ أَوْسِعْ لِي
 فِي رِزْقِي وَأَمُدَّنِي فِي عُمُورِي وَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَاجْعَلْنِي
 مُتَّصِرًا بِرَبِّكَ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي يَا حَنَّانُ
 يَا مَنَّانُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ فَسِرْ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَالْبَسْمِ
 عَافِيَتِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ
 مَا أَنْزَلْتَ وَرَبَّ الْأَرْضِ صِنين السَّبْعِ وَمَا أَنْزَلْتَ وَرَبَّ
 السَّيِّدَاتِ وَمَا فِي بَعْدِهَا وَرَبَّ الْجِبَالِ الرَّوَاسِي وَمَا
 فِي أَوْتَاقِهَا أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَالِكُهُ وَبَارِكُهُ وَ
 خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّمُهُ وَالْعَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ وَالْقَاهِدُ
 لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْمُحِيطُ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَالرَّازِقُ لِكُلِّ شَيْءٍ
 أَنْتَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَنْ تُصِلَّ عَلَيَّ فَحَدِّثْ
 وَإِلَيْهِ وَإِنْ تَسْتَجِيبُ لِي دُعَائِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ **سروشی** احذیک است براسه خریدن و
 فروختن چهار پایان و تزویج کردن و فرزند کسی که درین روز بوجود آید
 بر او بار باشد و راست گو و وفادار و عالی شان و جلیل القدر باشد و
 اگر بخت و گم شده بزودی ظاهر شود و هر که مالش قرض کند بزودی باز دهد و راستی

حضرت اسمعیلؑ فرزند ابراهیمؑ درین روز متولد شدہ و براسے ہر کار سے
 خوب است خصوصاً درخت نشینین و زراعت و عمارت و تجارت
 نمودن و از حضرت امام موسی کاظمؑ منقول است کہ فرمود بزرگ حجاب است
 مکن در ہفتہ ماہ حوزیران رومی و اگر نہ کنی در چہار ماہ ہم البتہ مکن و نام
 این روز نزد اہل فرس اسفندارانان است و بروایت سلمان
 فارسی روز نیران و انیران نام فرشتہ است مؤکل بعہد با
 وزبانا و عامے این روز **اللَّهُمَّ اشْرَحْ صَدْرِي لِلْإِسْلَامِ**
وَتَرِيَّتِي يَا كَلِيمَانَ وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ یہی گوئے
 بہت مرتبہ سوال می کنے از خدائے عزوجل حاجت خود را
اللَّهُمَّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ
يَا قُدُّوسُ اسْتَكْ يَا سَمِيكَ الْاَعْظِيمُ اللَّهُ كَلَالَهُ الْاَكْبَرُ
هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَلِكُ
يُسْتَفْعَمُ عِنْدَهُ الْاَبْدَانُ يَعْزَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ اِنْ تُصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْاَوَّلَيْنِ وَاِنْ تُصَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرِينَ وَأَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْقَبْلِ
 كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي اللَّيْلِ ذَا يَغْشَى أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي لَيْلَةِ قَامِلِي وَأَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَأَنْ تُعْطِيَنِي
 سُؤْلِي فِي الْآخِرَةِ وَالذُّنْيَا يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ
 قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَبِيضَ وَمَوْجِدَ
 اسْتَعِينِي فَأَعْنِي وَأَصِلْنِي لِي سَائِرَ كُلِّهٖ وَلَا تَكِلْنِي
 إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا شَرِيكَ لَهُ مِمَّنْ كَوْنُ بَيْنِ رَاجِحِ رَبِّهِ
 يَا رَبِّ أَنْتَ لِي رَحِيمٌ أَسْتَعِينُكَ يَا رَبِّ بِأَحْمَلِ عَرْشِكَ مِنْ
 عِزِّ جَلَالِكَ أَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا مَا أَنَا أَهْلُهُ
 فَأَنْتَ أَهْلُ الثَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَحْمَدُكَ حَمْدًا أَبَدًا جَدِيدًا وَتَسَاءً أَطَارِقًا عَيْنِي
 وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَحِيدًا وَأَسْتَغْفِرُكَ فَرِيدًا وَأَشْهَدُ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ شَهِادَةً أَفْنِي بِهَا عَمْرِي وَالْقَبْرِ بِهَا
 رَبِّي وَأَدْخُلُ بِهَا قَبْرِي وَأَخْلُو بِهَا فِي وَجْدِي اللَّهُمَّ

وَأَسْأَلُكَ مَعَ مَا سَأَلْتُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ
 وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَلَا تَأْخُذْ بِي
 بِقَوِّهِ سَوْءٍ أَوْ فِتْنَةٍ أَنْ تَقِينِي ذَلِكَ وَأَنَا غَيْرُ مَقْتُونٍ
 وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ أَحْبَبْتَ وَحُبَّ مَا يُفْرِبُ
 حُبِّي إِلَى حُبِّكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنَ الذُّوْبِ قَرَجًا
 وَمُخْرَجًا وَاجْعَلْ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا اللَّهُمَّ لَسْتُ
 خَلَقْتُ مِنْ خَلْقِكَ وَلِخَلْقِكَ قَبْلِي حُقُوقٌ وَرِي فِيهَا بَيْنِي
 وَبَيْنَكَ ذُّوْبٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي خَيْرَاتِي تَجِدُهَا فَإِنَّكَ
 إِنْ لَمْ تَجْعَلْهُ لَا تَجِدُهَا فَارْضِ عَنِّي خَلْقَكَ مِنْ حُقُوقِهِمْ
 عَلَيَّ وَهَبْ لِي الذُّوْبَ الَّتِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ اللَّهُمَّ
 خَلَقْتَنِي كَمَا أَرَدْتَ فَاجْعَلْنِي كَمَا تُحِبُّ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا
 وَارْحَمْنَا وَاعْفُ عَنَّا وَتَقَبَّلْ مِنَّا وَادْخِلْنَا الْجَنَّةَ
 وَبِنِّجَاتِنَا مِنَ النَّارِ وَاصْلِحْ لَنَا شَأْنَنَا كُلَّهُ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ عَدَدَ مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَ
 عَدَدَ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ سَرَّتْ الْبَيْتِ
 الْحَرَامِ وَسَرَّتْ الرُّكُونِ وَالْمَقَامِ وَرَبِّ الْمَشْرِقِ الْحَرَامِ

وَرَبِّ الْجَلِّ وَالْحَرِّ وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ عَنَّا السَّلَامَ اللَّهُمَّ رَبِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقَرَأَتِ
 الْعَظِيمَةِ وَرَبِّ جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَرَبِّ الْمَلَائِكَةِ
 وَالْخَلْقِ أَجْمَعِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي كَذَا وَكَذَا اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ
 رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَيَا سَيِّدَ الَّذِي بِهِ تَنْزِقُ الْأَحْيَاءَ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى الْبَارِئِ
 وَيَهْدِيهِمْ إِلَى عَدَدِ قَالِ لِرِمَالٍ بِهِ مَيِّتُ الْأَحْيَاءَ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى
 الْمَوْتِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى الدَّلِيلِ وَيَهْدِيهِمْ تَذِيقُ الْعِزِّ وَيَهْدِيهِمْ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ
 وَتَحْكُمُ مَا تَرِيدُ وَيَهْدِيهِمْ تَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ اللَّهُمَّ يَا سَيِّدَ
 يَا سَيِّدَ الْعَظِيمِ الَّذِي إِذَا اسْتَجَبْتَ بِهِ السَّائِلُونَ أَعْمَلْتَهُمْ شُؤناً
 وَإِذَا ادْعَاكَ بِهِ الدَّاعُونَ أَحْبَبْتَهُمْ وَإِذَا اسْتَجَارَكَ بِهِ الْمُسْتَجِيرُونَ
 أَجْرْتَهُمْ وَإِذَا ادْعَاكَ بِهِ الْمُضْطَرُّونَ أَنْقَذْتَهُمْ وَإِذَا اسْتَفْعَلَ
 بِكَ الْمُسْتَفْعِلُونَ سَفَعْتَهُمْ وَإِذَا اسْتَضْرَجَكَ الْمُسْتَضْرَجُونَ
 أَضْرَجْتَهُمْ وَفَرَجْتَهُمْ وَإِذَا ادْعَاكَ بِهِ الْهَارِبُونَ لِيكَ سَمِعْتَهُمْ
 نَدَاؤَهُمْ وَغَشْتَهُمْ وَإِذَا اقْبَلَ بِالسَّائِلِينَ قَبْلَهُمْ وَقَبِلْتَ تَوْبَتَهُمْ
 فَإِنَّ اسْتِغْفَارَكَ بِهِ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَالْهَيَّ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ
 وَيَا كَهْفِي وَيَا الْكَرِيمِ وَيَا ذَخِرِي وَيَا ذَخِيرِي وَيَا عُدِّي

لِيَا نَبِيَّ وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَمُنْقَلَبِي بِكَ لِكَ الْاِسْمِ الْعَظِيمِ
الْاَعْظَمِ اَدْعُوكَ لِذَنْبِكَ لَا يَغْفِرُكَ غَيْرُكَ وَلِكَرْبِكَ لَيْشْفِيكَ
غَيْرُكَ وَلِيهِمْ لَا يَقْدِرُ عَلَيَّ اِلَّا اَنْتَ غَيْرُكَ وَلِذُنُوبِي اَنْتَ
بَارِحٌ بِهَا وَقَدْ مَعَهَا حَيَاتِي عِنْدَكَ يَفْعَلُهَا فَهَا اَنَا
قَدْ اَتَيْتُكَ خَاطِبًا مَدًّا يَبَاقِدُ صَاقَتْ عَلَيَّ الْاَرْضُ
بِمَا رَحَبَتْ وَصَاقَتْ عَلَيَّ الْحَبِيلُ فَلَا مَلْجَا وَلَا مَلْتَجًا مَكَتُ
اِلَّا اِلَيْكَ فَهَا اَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ قَدْ اَجْبَحْتُ وَآمَسَيْتُ
مَدُّ نَبَا خَاطِبًا فَيَقْدِرُ اِحْتِاجًا جَلًّا اَجِدُ لِدُنْيَايَ غَيْرُكَ
وَلَا لِكِسْرِي جَابِرًا سِوَاكَ وَلَا لِضُرِّي كَاشِفًا غَيْرُكَ
اَقُولُ كَمَا قَالَ يُوْسُفُ حَيْثُ سَجَدَتْهُ فِي الظُّلُمَاتِ
رَجَاءً اَنْ تَتُوبَ عَلَيَّ وَتُنَجِّيَنِي مِنْ عَمِّ الدُّنُوسِ
لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ
وَ اِنِّي اَسْتَلُكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ يَا سَمِيكَ
الْعَظِيمِ الْاَعْظَمِ اَنْ تُسَجِّبَ دُعَايَ وَتُعْطِيَ حَيَّيْ
سُؤْلِي وَمُنَايَ وَ اَنْ تُعَجِّلَ لِي الْفَرَجَ مِنْ عِنْدِكَ
فِي اَتَمِّ نِعْمَةٍ وَاَعْظَمِ عَافِيَةٍ وَاَوْسَعِ سِرَاتِي وَ
اَتُضِلِّ دَعَايَ وَمَا لَمْ تَزَلْ تُعَوِّدُنِيهِ يَا اِلَهِي

وَتُرْسِلَنِي الشُّكْرَ عَلَى مَا أَنْعَمْتَ وَتَجْعَلْ لِي ذَلِكَ بَاقِيًا
 مَا أَبْقَيْتَنِي وَتَعْفُو عَنِّي ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ وَإِسْرَافِي
 وَاجْتِرَافِي إِذَا تَوَقَّيْتَنِي حَتَّى تَصِلَ نَعِيمَ الدُّنْيَا بِنِعِيمِ
 الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ بِيَدِكَ مَقَالِيدُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالسَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالْخَبَرِ وَالشَّرِّ قَبَارِكُ لِي فِي دِينِي
 وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَبَارِكْ لَكَ اللَّهُمَّ فِي جَمِيعِ أُمُورِي اللَّهُمَّ وَعْدُكَ
 حَقٌّ لَا يَزِيغُ وَلَا يَبْدَأُ مِنْهُ وَلَا يَحِيدُ عَنْهُ فَأَفْعَلْ لِي كَذَا أَوْ كَذَا
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَكَلَّمْتَ بِرِزْقِي وَرِزْقِ كُلِّ دَائِيهِ أَنْتَ
 اخْتِمْ بِنَاصِيئِي يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَأَكْرَمَ مَسْئُوكِ أَوْ سَعَى
 مَعْطِيٍّ وَأَفْضَلِ مَرْجُوٍّ أَوْ سَعَى فِي رِزْقِي وَرِزْقِ عِيَالِي
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهَا تَقْضَى وَتَقْدِيرٌ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَمِ
 وَفِيهَا تَفْرَقَ بِهِ بَيْنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
 فِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدَلُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ صَلَاةَ الْحَيِّ وَالْحَيَّاتِ
 تَكْتَبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَشْكُورِ سَعْيِهِمْ
 الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمُ الْمَكْفُورِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ لِمَوْسَعَةِ أَرْضِكَ
 الْبَيْتِ وَأَنْزِلْ لَهُمُ الْأَمْرِيَّانِ عَزُوفَهُمْ فَإِنَّ تَجْعَلْ فِيهِمَا تَقْضَى

وَتَقَدَّرَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُطِيلَ
 عُمْرِي وَتَمُدَّ فِيَّ أَحْبَابِي وَتَزِيدَ فِي رِزْقِي وَتُعَافِيَنِي فِي
 جَسَدِي وَكُلِّ مَا يَكْتُمُنِي أَمْرًا مِنْ أَمْرِي نَبِيٍّ وَكَذَّبِي أَيْ وَ
 أَخْرَجِي وَعَاجِلِي وَأُجَلِّي لِي وَلَمِنْ كَيْفَعَيْنِي أَمْرًا وَكَلِمَتِي
 شَانَهُ مِنْ قَرِيبٍ أَوْ يَعِينِي إِنْ لَكَ جَوَادُ كَرِيمٍ سَرُورٍ وَ
 رَحِيمٍ يَا كَايِنًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ تَنَامُ الْعُيُونُ وَتَنَدُّ النُّجُومُ
 وَأَنْتَ حَيٌّ قِيَوْمٌ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ وَأَنْتَ اللَّطِيفُ
 الْخَبِيرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ *

باب ششم

در احکام کسوف و خسوف هر ماه و اعمال سال و درین باب هشت فصل است
 فصل اول در احکام خسوف و کسوف و فضائل ماه حجاب الحجب
 و اعمال آن بدانکه خسوف در لعنت گرفتن ماه است و کسوف گرفتن
 آفتاب و ماهتاب بهر دو شامل است مگر بعضی اهل لغات
 قائل شده اند که کسوف مختص است بافتاب و خسوف بقره و همین قول
 بظاهری بهتر است چنانکه صاحب صراح مینویسد که کسوف آفتاب

و ضعف القمر و اجود الکلام یعنی کسوف را شمس و خسوف را بقره خاص
 کردن عمده ترین مقال است پس آگاه باش که ماهیت کسوف و خسوف
 از تتبع و تصحیح کتب علماء کبار و جهان بزه فخر مثل کتاب السما و العالم
 و غیره چنین مستفاد میشود که علی بن ابراهیم از آباء خود و آن از ابن محبوب
 و آن از عبداللہ بن یسار و آن از معروف بن خزیمه و از حکم بن ستمین
 از علی بن احمین روایت کرده که پروردگار عالم یک دریا ما بین
 زمین و آسمان پیدا کرده که آن دریا مجرای شمس و قمر و نجوم و کواکب
 است بعد از آن برای کوهها فلک معین کرده و بر هر فلکی یک فرشته
 موکل است و ماتحت او هفتاد هزار فرشته اند که آنها فلک را اگر در
 سید بند و بسبب این گردش شمس و قمر و نجوم بمنازل معین خود شب
 و روز و وره می کنند پس هر گاه ذنوب عباد و کثرت معاصی بود
 و ظاهری شوند حق تعالی اراده می کند که بر ایشان محضب و قمر
 نازل کند بواسطه نشانی از نشانیهای خود پس ملک موکل را حکم
 می فرماید که فلک را از مجرای شمس و قمر و کواکب دور ساز و پس این
 ملک به هفتاد هزار فرشته حکم می کند که فلک را از مجرای شمس و غیره
 جدا سازند بحکم آن ملک موکل شمس و قمر را از فلک دور می کنند پس
 شمس در آن دریا غوطه می خورد پس روشنی و حرارت و رنگش

و اکل میشود و همچنین بقره میکنند و هرگاه اراده میکنند او تعالی که هر دو نیرت
 را ازین دریا بیرون آورد بفلک آسمان رو کند پس حکم می کند ملک بگو
 را که بفلک رو کند بجزایران تا روشن شوند پس آن ملک آسمان را
 بجزایر شمس می آورد شمس از آب بیرون می آید در حالیکه اخیلانته شده
 باشد و همچنین قمر چنانچه علی بن احمسین آنکه خوفت و بهراس نمی کند
 مگر آنکه شیعه اما می باشد پس هرگاه چنین باشد رجوع کند بجاناب
 پروردگار عالم خوف کند از و نیک در کتاب مذکور از شیخ بزرگوار
 قطب الدین راوندی باشد خود از صدوق رحو آن از حسین بن
 علی صوفی از حمزه بن قاسم عباسی از جعفر بن محمد بن مالک غزازی
 از محمد بن حسین بن زید الزیاتی از عمر بن عثمان خزانه از عبد الله
 فضل الهاشمی از حضرت صادق که فرمود آنحضرت که در کتاب
 دانیال چنین است که هر سال در ماه رجب آفتاب بگیرد زمین
 درست و آباد شود و در کوستان مشرق باران بسیار بارود و طغ
 به اطراف فارس فرود آید و ضرر نرساند بایشان و هر سال که در
 رجب المرحب ماه بگیرد و در ناحیه مغرب و با و طاعون و قحط پیدا
 شود و در بابل باران بسیار شود و در همه شهرها در چشم بسیار باشد
 و احکام کسوف و خسوف ماه های دیگر همراه شورشانی عشر حید اجدها

ازین حدیث ایراد خواهد نمود انشاء اللہ صاحب جواهر الاحتمال
 از تفسیر امام حسن عسکری علیه السلام از رسول مقبول نقل کرده که پروردگار
 عالم در روز قیامت جمیع بندگان خود را مبعوث خواهد کرد پس همه را را
 در یک خاک جمع خواهد کرد و بعد از آن همه روز و شب و صحرا و دایرها
 جمع خواهند شد و بر اعمال عباد از ایشان شهادت طلبیده می شود
 پس اعضا و جوارح و بیا بائنا و ما هو ساعتها و سالها و روز و شب
 همه گواهی میدهند بر اعمال نیک و بد بندگان پس باید دانست که
 قیامت یک روز ضرور خواهد شد پس مستعد و آماده باش برائے او
 و زاد و راه طیار کن برای این سفر پس تحقیق کسیکه بزرگی رجب
 و شعبان را بداند و ماه رجب را بشعبان وصل کند و شعبان را با ماه
 رمضان پس این هر سه شهر شایه او باشند بر روز قیامت که فلان
 بنده مرا خیلی تعظیم کرد و روز و شب عبادت بس کرد پس ندای آید
 از جانب پروردگار که ای رجب و ای شعبان و ای ماه رمضان
 این بنده بچه طور در هر سه ماه عبادت کرد پس همه با جواب می دهند
 که ای پروردگار من البتہ این بنده مومن خیلی سعی و کوشش در عبادت
 کرد برای خوشنودی تو پس پروردگار عالم حکم می فرماید پرستندگان که
 منوکل این هر سه ماه اند که شما را برگفته این هر سه ماه تقصیری میکنند

یانه پس ملائکه عرض می کنند که ای پروردگار این هر سه ماه شاهد صادق
 و راست گویند و ما پانزگواهی میدهیم که این بندگان در نیکی و عمل
 خیر راست خوشنودی تو حتی الامکان جد و جهد بلیغ در عبادت میکردند
 و از آمدن این هر سه ماه خوشنودی شدند و منتظر رحمت و برکت تو
 می بودند و از مناهای تو پرهیز میکردند و روزهای این ماه روزه بگیرفتند
 و به شها احیا و بر فقر و مساکین تصدق می کردند پس حکم میفرماید
 که برید اینها را و جنت پس ملائکه از ایشان ملاقات می کنند و تنظیم می
 تکریم می کنند و بر شترهای قوی و سگها و اسبهای تیز و سوار می کنند
 و از نعمتهای جنت تنعم می شوند و صفت نعمت جنت چنین است
 که گاهی کم نمی شود چرا که در وصف جنت چنین است که تغییری نمی شود
 چون آن جا پیرو بچه گان آنجا پیرو سرور آنجا تبدیل بخزن نمی شود
 و جدیدان جا کهنه نمی گردد و در امالی از جناب صادق منقول
 است که فرمود کسیکه در ماه رجب اول و اوسط و آخر ماه روزه بگیرد
 جنت بر او واجب است و همراه مادر محشر خواهد بود و کسیکه دو روز روزه
 بگیرد پس گناهای گذشته او آمرزیده می شوند پس می باید که از سر نو
 عمل کند و کسیکه سه روز روزه بگیرد پس گناهای او چه گذشته و چه آینده
 همه را آمرزیده می شوند پس انصالح شفاعت خواهد کرد برای برادران

ایمانی خود و کسیکه هفت روز روزه بگیرد و هفت درهای جهنم بر روی او
بند خواهد شد و کسیکه هشت روز روزه بگیرد و هشت درهای بهشت برای
او کشاده خواهد شد از هر کدامی که خواهد در داخل شود و صاحب روضه
الاذکار نوشته که از حضرت رسول ۳ مروی است که می گذشت بر
مقبره در خدمت آنحضرت ثوبان نام از اصحاب بود آن حضرت
ایستاد و گریه کرد بعد از آن گفت یا ثوبان اهل این قبور در عذاب
بودند و ما کردیم خدای تعالی تحقیق عذاب ایشان بود و اگر این
جماعت یک روز از ماه رجب را روزه سیداشته در یک شب از ولعبه
بر می خواستند باین عذاب گرفتاری شدند و در جمله ثانی است از چهار
در باب سکر است موت از ابی سعید خدری از رسول خدا صلی الله علیه
و آله و سلم آورده که فرمود آن حضرت کسیکه روزه بدارد و در راه رجب
بست و چهار روز پس هرگاه ملک الموت بر وی نازل شود پس این
مختصره بیند او را بصورت جوانی خوش رو که در برش باشد از وی بپای
سبز رنگ سوار بر اسب حنبت و بدست او پارچه ریشمی باشد معطر مشک
و در دست دیگر پیاله باشد از طلا و خالص پراش لرب حنبت که می نوشاند
بمقتضی از سکر است موت محفوظ ماند و روح این را در پارچه حریر می کنند
و از خوشبوی روحش بهره ملائکه معیت آسمان از استنشق او خوش

می شوند و سیراب می مانند در قبر تا اینکه پیش رسول مقبول ص بر حوض کوثر
 حاضر شود و در کتاب وسائل از ابان بن عثمان از اسب
 عبد اللہ آورده که فرمود تحقیق مک نوح ۴۰ در کشتی سوار شد بفره ماه رجب
 پس پروردگار عالم حکم فرمود که ای نوح ص همراه سیان خود روزه بگیر
 درین روز پس جناب صادق ع فرمود کسیکه یکم رجب را روزه بگیرد
 آتش دوزخ بمسافت یک سال از دور گردد و کسیکه پانزده روز روزه
 بگیرد همه حاجتهای او بر آورده میشود و جناب موسی بن جعفر ع فرمود که
 رجب نام نهری است در بهشت که سفیدیش از شیر زاهد تر است و در
 شیرینی از شهد بالاتر پس کسیکه یک روزه بگیرد درین ماه از آن نهر
 سیراب می شود و آتش از جناب رسول خدا ص آورده کسیکه یک روزه
 از رجب بگیرد پروردگار عالم میان آتش و او نهاد خندق فصل میکند
 که بین هر خندق دوری آسمان و زمین است و علی بن سالم از پدر خود
 و او از جناب صادق ع روایت کرده که رفتم پیش آن حضرت ۴ در ماه
 رجب پس نظر کرد بر من و فرمود ای سالم آیا درین ماه روزه گرفتی
 عرض کردم نه قسم بخدا یا بن رسول اللہ پس فرمود که آن قدر ثواب
 از تو ضایع شده که مقدار آن را سوای خدا کسی نمی داند تحقیق که اینهاست
 که عظمت و بزرگی از جانب پروردگار عالم یافته و کرامت بزرگی

بر روزه داران این ماه واجب میگردد پس عرض کرد و این رسول الله
 اگر روزه بگیرم بعتیه رجب را آیا میشود که شمه از ثواب صائمین این ماه
 یافته شود پس فرمود ای سالم کسیکه آخر این ماه یک روزه بگیرد امان از
 شدت سكرات موت و امان از عذاب قبر و امان از هول محشر می یابد
 و کسیکه دو روز درین ماه روزه بگیرد علاوه ثواب مذکور بر صراط باسانی
 بگذرد و کسیکه سه روز روزه بگیرد امن یابد از خوف قیامت و شدائد
 آتش و وزخ و آبی سعید حدیری از رسول مقبول روایت کرده که رجب
 ماه هیت اضم و آن ماه هیت بزرگ و اضم باین سبب نام نهادند که
 که مثل این ماه دیگر شهور عزت و حرمت و فضیلت ندارند و اهل جاهلیت
 این ماه را تعظیم میکردند و اهل اسلام هم و ای ابی سعید رجب ماه خداست
 و شعبان ماه رمضان برای امت من پس آگاه باش که کسیکه در
 رجب روزه بگیرد بصدق دل مستوجب خوشنودی خدا خواهد شد و کسیکه
 دو روز روزه بگیرد اهل آسمان و زمین احصای ثواب و فضیلت آنکه
 پیش پروردگار است نمی تواند کرد و کسیکه سه روز روزه بگیرد میان او و
 آتش خندق و حجاب حائل باشد که طولش مقدار رفتار هفتاد سال
 باشد و کسیکه چهار یوم روزه بگیرد از بلیات محفوظ ماند مثل جناب
 و برص و جنون و کسیکه پنج یوم روزه بگیرد روز قیامت حق تعالی

ثواب چنان عنایت فرماید که اورا صغی شود و کسیکه شش یوم روزه
 بگیرد و از قبر خود بیرون آید که نور چهره او تابان و درخشان باشد و
 کسیکه هفت روز روزه بگیرد و هفت روز در روز خ بر رویش بند شود
 و کسیکه هشت روز روزه بگیرد و هشت درهای جنت گشاده شوند هر دری که
 خواهد داخل شود و کسیکه نه روز روزه بگیرد و از قبر خود بیرون آید که لا اله
 الا الله بر زبانش جاری باشد و کسیکه ده روز روزه بگیرد و بازوی
 سبز رنگ باو عطا میشود که آن پرواز کند بر پل صراط بطرف جنت
 مثل برق چبند و کسیکه یازده روز روزه بگیرد و بر روز قیامت اجرش از
 ثواب همه کس زائد باشد و کسیکه دوازده روز روزه بگیرد و ده حله سبز رنگ از
 سندس و استبرق از جنت باو عطا شود و کسیکه سیزده روز روزه بگیرد و بر روز
 قیامت برای او مانده درست کنند از یاقوت اخضر بسیار و عرش پس این
 صائم اکل و شرب میکند در آن حالیکه دیگر مردمان در شدت و کرب
 باشند و کسیکه چهارده یوم روزه بگیرد چنان ثواب عنایت کرده شود
 که گاهی چشم و گوش و قلب انسان از وحظ نیافته باشد و کسیکه پانزده
 روز روزه بگیرد و بر روز قیامت بجای بر زمین صادق الایمان ایستاده شود و
 کسیکه شانزده روز روزه بگیرد پیش از همه کس بر چهار پایه نور سوار شده بخت
 داخل خواهد شد و کسیکه هفده روز روزه بگیرد و بصراط بگذرد و در روشنی

ایک ہزار چیلغ و پھین طور بچنت داخل شود و کسیکے پیچدہ روزہ بگیرد و در
 قتی حضرت ابراہیم علیہ السلام جایا بد و کسیکے نوزدہ روزہ بگیرد مکانی بیاید و در
 جنت از سرو ارید مقابل قصر آدم و ابراہیم و کسیکے بست روزہ بگیرد
 گویا عبادت کرده است بست ہزار سال و کسیکے بست و یک روزہ
 بگیرد شفاعت خواهد کرد و در روز قیامت بسیار مردمان را و کسیکے
 بست و روزہ بگیرد منادی ندا می کند ای دوست خدا ترا
 بشارت میدهم بفضیلت و کرامت و کسیکے بست و سه روزہ بگیرد
 ندا می آید از جانب آسمان کہ خوشخبری باد برای تو کہ عبادت کم کردی
 و ثواب زیاد یافتی و کسیکے بست و چہار روزہ بگیرد و سکر ات موت
 بر او آسان گردد و بر حوض کوثرش رسول خدا حاضر شود
 و کسیکے بست و پنج روزہ بگیرد پیشتر از ہمہ کس بچنت ہمراہ مقربین
 داخل جنت میشود و کسیکے بست و شش روزہ بگیرد برای او در سایہ
 عرش یکصد قصر طیار کنند تا در آن قیام کند در آنجا لیکہ مردمان دیگر
 در حساب مشغول باشند و کسیکے بست و ہفت روزہ بگیرد قبرش موفق
 مسافت چہار صد سال کشادہ گردد و کسیکے بست و ہشت روزہ
 بگیرد میان آتش و او ہفت خندق باشد و کسیکے بست و نہ روزہ
 بگیرد و گناہانش دہ چند باشند وزن او ہفتاد مرتبہ زنا کردہ باشد

پروردگار عالم همه گناہان آدمی آمرزد و کسیکه سی روزہ بگیرد از جانب آسمان
 ندامی آید کہ ای بندہ خدا گناہان گذشتہ تو آمرزیدم پس عمل خود را از گسرت
 و این ثواب براسے کہ است کہ از عترتہ تا سلخ روزہ گرفته باشد و
 چونکہ حدیث طولانی بود بحیث موافق مطلوب خود از ان ایجاز و اختصار
 کردہ تحریر نمود و کسیکہ اجیاء شب بکند از آتش دوزخ نجات یابد
 و شفا عیش براسے ہفتاد ہزار کس مقبول گرد و کسیکہ چہے تصدق
 کند درین ماہ براسے رضائے خدا عنایت کردہ می شود و روز قیامت
 چنان ثواب بے چشمہ ندیدہ و گوشتے نشیندہ در خاطر کہے منظور کردہ
 باشد و از جناب امام رضا منقولست کہ کسیکہ بست و پنجم ماہ رجب را روزہ بگیرد این
 روزہ کفارہ ہفتاد سال می شود و کسیکہ روزہ بگیرد بست و ہفتم این
 ماہ برابر است بر روزہ ہفتاد سال و کسیکہ بست و ششم این ماہ روزہ
 بگیرد این روزہ کفارہ گناہ ہفتاد سال می شود و آزا ماہ حنفیہ صادق
 منقول است کہ روزہ بست و ہفتم این ماہ ترک نہ کنی چہرہ کہ درین
 روز رسول خدا مبعوث شدہ اند و ثوابش مثل روزہ شصت ماہ
 است سید ابن طاووس در اقبال از حضرت رسالت پناہ مر آورده کہ
 خداے تعالیٰ انصب کردہ است در آسمان ہفتم فرشتہ را کہ اوراد را
 می گویند و ہر گاہ می شود ماہ رجب ندامی کند آن فرشتہ در ہر شب تائب

با کافران درین ماه حرام است بسمک معتبر از جناب صادق
 منقول است که رجب را اصبت تا مندر صحبت آن که رحمتها سے خدا
 درین ماه بر امت پیغمبر بسیار نجات میدهد پس درین ماه از گناہان استغفار
 نماید و روزهای این ماه را اطاعت گذرانید و روزه بگیرد
 پس بسیار گوید **اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ عَلام**
 مجلسی هم در اختیارات آورده که شب جمعه اول این ماه رغب
 است و رغب جمع رغبه است بمعنی بخشش بسیار است و تمام ملائکه
 آسمانها زمین با درین شب در بیت المعمور و حوالی آن جمع می شوند
 و آفرینش از برای است رسالت پناه می خوانند و احادیث
 بطریق خاصه و عامه در فضیلت این شب بسیار است و در روز اول
 این ماه حضرت لوح ۴۰ کشتی نشست و درین روز حضرت رسالت
 پناه حضرت فاطمه را بشاه ولایت مازون بکنند و حضرت فاطمه نیز ده
 سال داشت و در کتب دیگر نه سال و ده سال نیز وارد گردیده و نیز
 این ماه را روز استقلاح می گویند و دعای ام داود در این روز مستجاب
 شد و این داود پسر مثنی بن امام حسن است و بعضی تخویل
 قبله را درین روز می گویند و روزی هم ابراهیم فرزند رسول خدا هم
 از وی یافت و در سبت دوم این ماه معاویه بن ابی سفیان را در این ماه